

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Tertiam Partem Summæ Theologiæ. Cum Commentariis
Reuerendiss. D. Thomæ de Vio Caietani Cardinalis S. Sixti, Et Opvcvlis
Eivsdem In tres Tomos distinctis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

Qvaestio LXIX. De effectibus baptismi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72797](#)

QVAEST. LXIX.

QVAESTIO LXIX.

De effectibus baptismi in decem articulos diuisa.

DE INDE considerandum est de effectibus baptismi.

ET circa hoc queruntur decem.

¶ Primo, Vtrum per baptismum auferantur omnia peccata.

¶ Secundo, Vtrum per baptismum liberetur homo ab omni poena.

¶ Tertio, Vtrum baptismus auferat penalitates huius uitæ.

¶ Quartu, Vtrum per baptismum conferantur homini gratiae & uirtutes.

¶ Quinto, De effectibus uirtutum, qui per baptismum conferantur.

¶ Sexto, Vtrum etiam paruuli in baptismo gratias & uirtutes accipiant.

¶ Septimo, Vtrum per baptismum aperiatur baptizatus ianua regni caelstis.

¶ Octavo, Vtrum baptismus aequaliter effectum habeat in omnibus baptizatis.

¶ Nonno, Vtrum fictio impedit effectum baptismi.

¶ Decimo, Vtrum recedente fictione, baptismus obtineat suum effectum.

ARTICVLVS PRIMVS.

Vtrum per baptismum tollantur omnia peccata.

AD PRIMVM sic procedit. Vr̄ q̄ per baptismū non tollantur omnia peccata. Baptismus enim est quādam spiritualis regeneratio, qua contraponitur generationi carnali: sed per generationem carnalem homo cōtrahit solum originale peccatum, ergo per baptismum soluitur solum originale peccatum.

¶ 1 Pr̄t. Poenitentia est sufficiens causa remissio- nis actualium peccatorum: sed ante baptismum in adultis requiritur poenitentia, secundum illud Act. 2. Poenitentiam agite, & baptizetur unusquisque vestrum. ergo baptismus nihil operatur circa remissionem actualium peccatorum.

¶ 2 Pr̄t. Diuerorum morborum diversè sunt medicinæ: quia sicut Hieron. * dicit, non sanat oculum, quod sanat calcaneum: sed peccatum originale, quod per baptismum tollitur, est aliud genus peccati a peccato actuali. ergo non omnia peccata remittuntur per baptismum.

SED CONTRA est, quod dicitur Ezech. 36. Effundam super vos aquam mundam, & mundabimini ab omnibus iniquitatibus uestris.

RESPON. Dicendum, quod sicut Apostolus dicit Rom. 6. Quicumque baptizati sumus in Christo Iesu, in morte ipsius baptizati sumus. Et postea concludit, Ita & vos existimate mortuos quidem esse peccato, viuentes autem Deo in Christo Iesu domino nostro. Ex quo patet, quod per baptismum homo moritur vetustati peccati, & incipit uiuere nouitati gratia: omne autem peccatum ad pristinā ueritatem pertinet. unde consequens est, quod omne peccatum per baptismum tollatur.

AD PRIMVM ergo dicendum, q̄ sicut Apostolus dicit Roma. 5. Peccatum Ad non tantum potest, quantum potest donum Christi, quod in baptismō percipitur. Nam iudicium ex uno in condemnationem, gratia autem ex multis delicias in iustificationem. vnde & Aug. * dicit in lib. de baptismo paruolorum, quod generante carne tantummodo trahitur peccatum originale: regenerante

ARTIC. I. ET II.

F autem spiritu, non solum originalium, sed etiam voluntariorum fit remissio peccatorum.

AD SECUNDVM dicendum, quod nullus peccati remissio fieri potest, nisi per uirtutē passionis Christi: vnde & Apostolus dicit Hebr. 9. q̄ sine sanguinis effusione non fit remissio. vnde motus humanae voluntatis, qui est in penitente, non sufficeret ad remissionem culpe, nisi ad eſet fides passionis Christi, & propositum participandi ipsam, uel suscipiendo baptismū, uel subiiciēdo se clauibus ecclesiæ: & ideo quando aliquis adulterus penitens ad baptismum accedit, consequitur quidem remissionem omnium peccatorum ex proposito baptismi: perfectius autem ex reali iusceptione baptismi.

AD TERTIUM dicendum, quod ratio illa procedit de particularibus medicinis: baptismus autem operatur in uirtute passionis Christi, quæ est universalis medicina omnium peccatorum: & ideo per baptismum omnia peccata tolluntur.

ARTICVLVS II.

Vtrum per baptismum liberetur homo ab omni reatu peccati.

AD SECUNDVM sic proceditur. Videtur, quod per baptismum non liberetur homo ab omni reatu peccati. Dicit enim Apostolus Ro. 13. Quia a Deo sunt, ordinata sunt sed culpa non ordinatur, nisi per peccata, ut August. * dicit. ergo per baptismum non tollitur reatus pena præcedentium peccatorum.

¶ 1 Pr̄t. Effectus sacramenti aliquam similitudinem habet cum ipso sacramento: quia sacramenta nouæ legis efficiunt quod figurant, ut supra * dicit: sed ablution baptismalis habet quidem aliquam similitudinem cum ablutione maculae: nullam autem similitudinem habere videtur cum subtractione reatus penæ. non ergo per baptismum tollitur reatus penæ.

¶ 2 Pr̄t. Sublato reatu pena, aliquis non remanet dignus pena, & ita iniustum esset eum puniri. si igitur per baptismum tollitur reatus pena, iniustum esset, post baptismum suspendere latronem, qui ante homicidium commisit, & ita per baptismum tolleretur rigor humanæ disciplinæ, quod est inconveniens. non ergo per baptismum tollitur reatus pena.

SED CONTRA est, quod Ambr. * dicit super illud Rom. 11. Sine penitentia sunt dona & vocatio Dei, Gratia, inquit, Dei in baptismo gratis omnia condonat.

RESPON. Dicendum, quod sicut supra * dicit, est, per baptismum aliquis incorporatur passioni, & morti Christi, secundum illud Rom. 6. Si mortui sumus cum Christo, credimus, quia simul etiā uiuemus cum eo ex quo pater, quod omni baptizato communicatur passio Christi ad remedium, ac si ipse passus & mortuus esset. Passio autem Christi, sicut dictum est, * est sufficiens satisfactio pro omnibus peccatis omnium hominum: & ideo ille, qui baptizatur, liberatur reatu totius penæ, sibi debite pro peccatis, ac si sufficienter latisse fecisset, pro omnibus peccatis suis.

AD PRIMVM ergo dicendum, quod quia pena passionis Christi communicatur baptizato, inquit, quantum sit membrum Christi, ac si ipse penam illam sustinuisset, ideo cuius peccata remanent ordinata per penam passionis Christi.

AD

AD SECUNDUM dicendum, quod aqua non solū abluit, sed etiam refrigerat. & ita suo refrigerio significat subtractionem reatus poenæ, sicut sua ablutione significat emundatione a culpa.

AD TERTIVM dicendum, quod in penitentia, quæ iudicio humano inferuntur, non solum attenditur qua poena sit homo dignus quo ad Deum, sed etiam in quo sit obligatus quo ad homines, qui læsi & scandalizati sunt per peccatum alicuius. & ideo licet homicida per baptismum liberetur a reatu poenæ quo ad Deum, remanet tamen obligatus adhuc quo ad homines, quos iussum est edificari de poena sicut sunt scandalizati de culpa: pie tamen talibus principes posset penitentiam indulgere.

ARTICVLVS III.

Vnum per baptismum debeat auferri penalitates presentis uite.

A D TERTIVM sic proceditur. Videlut, q̄ per baptismum debeant auferri penalitates presentis uite. Vt enim Apostolus dicit Rom. 5. Donum Christi potentius est, quam peccatum Ad: sed per peccatum Ad: (ut ibidē Apostolus dicit) mors in hunc mundum intravit, & per consequens omnes & in aliis penalitates presentis uite. ergo multo magis perdonum Christi, quod in baptismo percipitur, homo a penalitatibus presentis uite debet liberari.

¶ Prat. Baptismus auferit, & culpam originalem & actualē, sicut supra dictum est: * sic autem auferat actualē culpam, q̄ liberat ab omni reatu pena consequente actualē culpam. ergo etiam liberat a penalitatibus presentis uite, quæ sunt pena originalis peccati.

¶ Prat. Remota causa, remouetur effectus: sed causa harum penalitatum est peccatum originale,

quod tollitur per baptismum. ergo non debent huiusmodi penalitates remanere.

SED CONTRA est, q̄ super illud Rom. 6. Destruatur corpus peccati, dicit gl. * Per baptismum id agitur, ut uestis homo crucigatur, & corpus peccati destruitur, non ita ut in ipso viuente carnis concupiscentia relisperit & innata, repente absimilatur, & non sit: sed ne oblitus mortuo, quæ inerat nato. ergo paratione, nec alia penalitates per baptismum tolluntur.

RESPON. Dicendum, q̄ baptismus habet uirtutem auferendi penalitates presentis uite, non tamen eas auferit in presenti uite: sed eius uirtute auferentur a iustis in resurrectione, quando mortale hoc inducit immortalitatem, ut dicitur prima Cor. 15. Et hoc rationabiliter, primo quidem: quia per baptismum homo incorporatur Christo, & efficiuntur membrum eius, ut supra dictum est: * & ideo conueniens est, ut id agatur in membro incorporato, quod est actum in capite. Christus autem a principio sue conceptionis sui plenus gratia & ueritate: habuit tamen corpus possibile, quod post passionem & mortem cit ad uitam gloriosam resuscitatum, unde & Christianus in baptismo gratiam consequitur, quantum ad animam: habet tamen corpus possibile, in quo pro Christo posuit pati, sed tam non reficitur ad impassibilem uitam, unde Apostolus dicit Rom. 8. Qui suscitauit Iesum Christum mortuis, uiuiscabit & mortalita corpora uestra propter inhabitantem spiritum eius in uobis. & infra eodem, heredes quidem Dei, coheredes autem Christi: si tamen compatimur, ut & simili-

A glorificemur. Secundo hoc est conueniens, propter spirituale exercitium, ut videlicet contra concupiscentiam, & alias passibilites pugnans homo, victoria coronam acciperet, unde super illud Roma. 6. Ut destruatur corpus peccati, dicit gloss. * Si post baptismum uixerit homo in carne, habet concupiscentiam cum qua pugnat, eamque adiuuante Deo superet: in cuius figurā dicitur Iudic. 3. Haec sunt gentes, quas dominus dereliquit, ut eruditur in eis Israelem, & postea disserent filii eorum certare cum hostibus, & habere consuetudinem praeliandi. Tertio hoc fuit conueniens, ne homines ad baptismum accederent propter impassibilitatem praesentis uite, & non propter gloriam uita eterna, unde & Apostolus dicit primae Cor. 15. Si in hac uita tantum sperantes sumus in Christo, miserabiliores sumus omnibus hominibus.

AD PRIMUM ergo dicendum, q̄ (sicut gloss. dicit Rom. 6. super illud) Ut ultra non seruiamus peccato, sicut aliquis capiens hostem atrocissimum, non statim interficit eum, sed patitur eum cum dede core & dolore aliquantulum uiuere, ita & Christus penitentem prius alligavit, in futuro autem perimet.

AD SECUNDVM dicendum, q̄ sicut ibidem dicit gloss. * duplex est pena peccati, gehennalis & temporalis. Gehennalem prorsus deleuit Christus, ut eam non sentiant baptizati & uere penitentes: temporealem uero nondum penitus tulit: manet enim fames, sitis & mors, & huiusmodi: sed regnum & dominium cius deiecit, ut scilicet hoc homo non timeat, & tandem in nouissimo candem penitus exterminabit.

AD TERTIVM dicendum, q̄ (sicut in secunda parte dictum est) peccatum originale hoc modo procesit, q̄ primo persona infecit naturam, postmodum uero natura infecit personam: Christus uero conuerso ordine prius reparat id, quod personæ est, & postmodum simul in omnibus reparabit id, quod naturæ est: & ideo culpam originalis peccati, & etiam penitentiam carentiæ visionis diuinæ, quæ respiciunt personam, statim per baptismum tollit ab homine: sed penalitates presentis uite (sicut mors, fames, sitis, & alia huiusmodi) respiciunt naturam, ex cuius principijs causantur, prout est destituta originali iustitia: & ideo isti defectus non tollentur, nisi in ultima reparatione naturæ, per resurrectiōnem gloriosem.

ARTICVLVS IIII.

Vtrum per baptismum conferantur homini gratia & uirtutes.

AD QUARTVM sic proceditur. Vr. q̄ per baptismum non conferantur homini gratia & uirtutes: quia sicut supra dictum est, * facia nouæ legis efficiunt quod figurant: sed per ablutionem baptismi significatur emundatio animæ a culpa, non autem informatio animæ per gratiam & uirtutes. Videlur igitur, quod per baptismum non conferantur homini gratia & uirtutes.

¶ 2 Prat. Illud, quod iam aliquis adeptus est, non indiget iterum uesticipere: sed aliqui accedunt ad baptismum, iam habentes gratiam & uirtutes: sicut Act. 10. legitur, uir quidam erat in Cesarea, nomine Cornelius, Centurio cohortis, quæ dicitur italica, religiosus & timens Deum: qui tamen postea a Petro baptizatus est, non ergo per baptismum conferuntur gratia & uirtutes.

¶ 3 Prat.

Eft Aug. lib.
1. de baptif.
paruu. c. 39.
circa princ.
to. 7.

gl. ord. super
illud ad R. o.
s. h. no[n] toller
simil crucifi

Infra q. 71. ar
11. 3. cor. Et 4

d. 3. ar. 1. q. 3.

c & q. 3. ar. 1

q. 2. ad 2. &

d. 4. q. 2. ar. 2.

q. 2. & d. 9. ar.

t. 1. q. 2. cor.

Et d. 18. q. 1.

ar. 3. q. 1. cor.

q. 6. 6. ar. 2. &

6. 3. ar. 3. & q.

præc. ar. 2. 2.

4. loup. 1. 1.

QVAEST. LXIX

ARTIC. V. ET VI.

P 3 Præt. Virtus est habitus, ad cuius rationē per-
tinet, q̄ sit qualitas difficile mobilis, per quam ali-
quis faciliter & delectabiliter operetur: sed post ba-
ptismum remanet in hominibus pronitas ad ma-
lum, per quod tollitur uirtus, & consequitur diffi-
culturam quis ad bonum, quod est actus uirtutis.
ergo per baptismum non consequitur homo gra-
tiam & uirtutes.

SED CONTRA est, quod ad Titum 3. dicit Apo-
stolus, saluos nos fecit per lauacrum regeneratio-
nis, (id est per baptismum) & renouationis Spiriti
uulnus, quem effudit in nos abunde, id est, ad re-
missionem peccatorum, & copiam uirtutum, ut
gloss. *ibi exponit, sic ergo in baptismo datur gra-
tia Spiritus uulnus, & copia uirtutum.

RESPON. Dicendum, q̄ sicut Augustinus di-
cit in lib. de Baptismo parvulorum) ad hoc baptis-
mus ualeat, ut baptizati Christo incorporentur, ut
membra eius. A capite autem Christo, in omnia
membra eius, gratia & uirtutis plenitudo deriu-
tur, secundum illud Ioan. 1. De plenitudine eius
nos omnes accepimus. vnde manifestum est, quod
per baptismum aliquis consequitur gratiam &
uirtutes.

AD PRIMVM ergo dicendum, q̄ sicut aqua ba-
ptismi per suam ablutionem significat emundatio-
nem culpæ, & per suum refrigerium significat libe-
rationem a poena, ita per naturalem claritatem si-
gnificat splendorem gratiae & uirtutum.

AD SECUNDVM dicendum, q̄ sicut dictum est,
q̄ remissionem peccatorum aliquis consequitur
ante baptismum, secundum q̄ habet baptismum
in uoto uel explicite vel implicite: & tamen cum
realiter suscipit baptismum, fit plenior remissio
quantum ad liberationem a tota poena, ita etiam
ante baptismum Cornelius, & alij similes confe-
quentur gratiam, & uirtutes, per fidem Christi &
desiderium baptisni implicite uel explicite, post-
modum tamen in baptismo maiorem copiam gra-
tiae & uirtutum consequuntur: unde super illud
Psal. 22. Super aquam refectionis educavit me, di-
cit glo. * Per argumentum uirtutis & bona opera-
tionis educavit in baptismo.

AD TERTIUM dicendum, q̄ difficultas ab bonū,
& pronitas ad malum, inueniuntur in baptizatis,
non propter defectum habitus uirtutum: sed pro-
pter concupiscentiam, qua non tollitur in baptis-
mo: sicut tamen per baptismum diminuitur con-
cupiscentia, ut non dominetur, ita etiam diminui-
tur utrumque dictorum, * nō homo ab his supe-
retur.

In ista folio. ARTICVLVS V.

Verum conuenienter attribuantur baptismo qui-
dam actus uirtutum.

AD QVINTVM sic proceditur. Vr, q̄ inconvenie-
ter attribuantur baptismo pro effectibus quida
actus uirtutum, scilicet incorporatio ad Christum,
illuminatione, & secundatio. non enim baptismus
datur adultro, nisi fideli, secundum illud Mat. vlt.
Qui crediderit & baptizatus fuerit, saluus erit: sed
per fidem aliquis incorporatur Christo secundum
illud Ephesio. 3. Habitare Christum per fidem in
cordibus uestris, ergo nullus baptizatur, nisi iam
Christo incorporatus, non ergo est effectus baptis-
mi incorporari Christo.

T 2 Præt. Illuminatione sit per doctrinam, secundum
illud Ephesio. 3. Mihi omnium sanctorum minimo

F data est gratia hæc, illuminare omnes, &c. sed do-
ctrina precedit baptismum in catechismo, non er-
go est effectus baptismi.

P 3 Præt. Fœcunditas pertinet ad generationem
actuum: sed per baptismum aliquis regeneratur
spiritualiter: ergo fœcunditas non est effectus ba-
ptismi.

SED CONTRA est q̄ Aug. † dicit in lib. de Baptis-
mo parvulorum, q̄ ad hoc ualeat baptismus, ut ba-
ptizati Christo incorporentur. Dion. * etiam 2. c
eccl. hierarch. illuminationem attribuit baptismum,
& super illud Psalm. 22. super aquam refectionis,
dicit glo. q̄ anima peccatorum aridate sterilis, fo-
cundatur per baptismum.

RESPON. Dicendum, q̄ per baptismum aliquis
regeneratur in spirituali uitam, qua est propria
fidelii Christi, sicut Apostolus dicit Gal. 2. Quod
autem nunc uiuo in carne, in fide uiuo filii Dei. vi-
ta autem nō est, nisi membrorum capiti vnitiori,
a quo sensus & motus suscipiunt: & ideo ne-
cessit, q̄ per baptismum aliquis incorporetur Chri-
sto, quali membrum ipsius. sicut autem a capite
naturali deriuatur ad membra sensus & motus, ita
a capite spirituali, quod est Christus, deriuatur ad
membra eius, sensus spiritualis, qui consistit in co-
gnitione ueritatis, & motus spiritualis, qui est per
gratia instinctum. vnde Ioan. 1. dicitur, uidimus
eum plenum gratiae & ueritatis, & de plenitudine
eius nos omnes accepimus. & ideo consequens
est, quod baptizati illuminentur a Christo circa co-
gnitionem ueritatis, & secundentur ab eo secundi-
tate bonorum operum per gratia infusionem.

AD PRIMVM ergo dicendum, q̄ adulti prius cre-
dentes in Christum, sunt ei incorporati mentaliter:
sed postmodum cum baptizantur, incorporan-
tur ei quodammodo corporaliter, scilicet per uisi-
bile sacramentum, sine cuius propopito nō menta-
liter incorporari potuerint.

AD SECUNDVM dicendum, q̄ docto illuminat exte-
rius per ministerium, catechizando: sed Deus illumi-
nat interius baptizatos, præparans cordaeorum
ad recipiendam doctrinam ueritatis, secundum illud
Ioan. 6. Et scriptum in prophetis, erunt omnes
docibilis Dei.

AD TERTIUM dicendum, q̄ effectus baptisni ponit
secunditas, qua aliquis producit bona opera: nō
autem secunditas, qua aliquis generat alios in Chri-
sto, sicut Apostolus dicit 1.ad Cor. 4. In Christo le-
si per euangelium ego uos genui.

ARTICVLVS VI.

Verum pueri in baptismo consequantur gratiam
& uirtutes.

AD SEXTVM sic proceditur. Videtur, q̄ pueri
in baptismo non consequantur gratiam & vir-
tutes. Gratia enim & uirtutes non habentur
sine fide & charitate: sed fides, ut Ang. * dicit, con-
sistit in creditum uoluntate, similiter etiam chari-
tas consistit in diligentium uoluntate: cuius nūm
pueri non habent, & sic non habent fidem, & chari-
tatatem. ergo pueri in baptismo non recipiunt gra-
tiam & uirtutes.

P 2 Præt. super illud Ioan. 14. Maiora horum faciet,
dicit Aug. † q̄ ex impio iustus fiat, in illo, sed non
sine illo Christus operatur: sed puer cu nō habeat
uersum liberi arbitrii, nō cooperatur Christo ad suam
iustificationem: immo quādoq; pro posse renititur.

et go

ergo non iustificatur per gratiam & uirtutes.
¶ 3 Præt. Rom. 4. dicitur, *Ei, qui non operatur, credit autem in eum qui iustificat impium, reputur fides eius ad iustitiam, secundum propositum gratia Dei: sed puer non est credens in eum, qui iustificat impium. ergo non consequitur gratiam iustificantem, neque uirtutes.*

¶ 4 Præt. Quod ex carnali intentione agitur, non uidetur habere spiritualem effectum: sed quandoque puer ad baptismum deferuntur carnali intentione, ut scilicet corporaliter sanentur. non ergo consequuntur spiritualē effectū gratia & uirtutū.

SED CONTRA est, qd Aug. * dicit in Enchir. Partim uulnernascendo moriuntur illi peccato, quod nascendo contraxerunt. ac per hoc ad illos etiam periret quod dicitur, *Conspulti sumus cum illo per baptismum in mortem (subditur autem) ut quod modo Christus surrexit a mortuis, per gloriam Patris, ita & nos in nouitate uita ambulemus: sed nostra uita est per gratiam & uirtutes, ergo pueri in baptismo gratiam & uirtutes consequuntur.*

RESPON. Dicendum, qd quidam antiqui posuerunt, qd pueris in baptismo non dantur gratia & uirtutes, sed imprimuntur eis character Christi, cuius uirtute, cum ad perfectam aetatem uenerint, consequuntur gratiam & uirtutes. Sed hoc patet esse fallum dupliciter. Primo quidem, quia pueri sicut & adulti, in baptismo efficiuntur membra Christi: unde necesse est, qd a capite recipient influum gratia & uirtutis. Secundo, quia secundum hoc pueri decedentes post baptismum, non peruenient ad uitam aeternam: quia, ut dicitur Rom. 6. *Grata Dei est uita aeterna. & ita non profuerit eis ad salutem, baptizatos fuisse. Causa autem erroris suis, quia nescierunt distinguere inter habitum & actum, & sic uidentes pueros inhabiles ad actus uirtutum, crediderunt eos post baptismum nullatenus uirtutem habere: sed ista impotensia operandi, non accedit pueris ex defectu habituum, sed ex impedimento corporali: sicut etiam dormientes, quamvis habeant habitus uirtutum, impediuntur tamen ab actibus propter somnum.*

AD PRIMVM ergo dicendum, qd fides & charitas consistunt in uoluntate hominum, ita tamē, qd habitus harum, & aliarum uirtutum requirunt potestiam uoluntatis, qua est in pueris: sed actus uirtutum requirunt actum uoluntatis, quoniam est in pueris. Et hoc modo Aug. * dicit in libro de baptismo parvorum, quod parvulum, etiā nondū illa fides, quae in credentium uoluntate constituit, iam tamē ipsius fidei sacramentum (quod scilicet causat habitum fidei) fidelem facit.

AD SECUNDVM dicendum, qd (sicut Aug. dicit in lib. de Charitate) nemo ex aqua & Spiritu sancto renascitur nisi holens: quod non de parvulis, sed de adultis intelligendum est. Et similiter de adultis intelligendum est, qd homo a Christo sine ipso non iustificatur. Quod autem parvuli baptizandi, prout uiribus possunt, reluctantur, non eis imputatur: quia intantum nec sunt, quod faciunt, ut nec facere uideantur: ut Aug. * dicit in lib. de presentia Dei ad Dardanum.

AD TERTIVM dicendum, qd (sicut Aug. dicit) parvulus mater ecclesiae aliorum pedes accommodat, ut ueniant, aliorum cor ut credant, aliorum linguam ut fatigantur. & ita pueri credunt, non per actum proprium, sed per fidem ecclesie, quae eis communicatur. & huius fidei uirtutes conferuntur eis gratia & uirtutes.

A AD QVARTVM dicendum, qd carnalis intentione deferentium pueros ad baptismum, nihil eis nocet, sicut nec culpa unius nocet alteri nisi consentiat. Vnde Ang. * dicit in epistola ad Bonifacium, non illud te moueat, quod quidam non ea fide ad baptismum percipiendum parvulos ferunt, ut gratia spirituali ad uitam regenerentur aeternam: sed hoc eos putant remedio corporalem retinere uel recipere sanitatem: non enim propterea illi non regenerantur, quia non ab ipsis hac intentione offertuntur.

De confess. d. 4. c. m. a. eccl. ep. 23. pari ante med. 10. 2. Et 1. 1. de pec. ca. mer. c. 25 in fin. 10. 7.

ARTICVLVS VII.

Vtrum effectus baptismi sit apertio ianuæ regni caelestis.

A D SEPTIMVM sic proceditur. Videtur, qd effectus baptismi non sit apertio ianuæ regni caelestis. Illud enim quod est apertum, non indiget apertione: sed ianua regni caelestis est aperta per passionem Christi: unde Apoc. 4. dicitur, *Post hęc uidi ostium magnum apertum in celo. non est ergo effectus baptismi apertio ianuæ regni caelestis.*

¶ 2 Præt. Baptismus omni tempore ex quo institutus fuit, hęc suum effectum: sed quidam baptizati sunt baptismo Christiante eius passionē (ut habetur Io. 3.) quibus si tunc decessissent, introitus regni caelestis nondum patet, in quod nullus ante Christum introiit, secundum illud Mich. 2. Ascendit pandens iter ante eos, non est ergo effectus baptismi apertio regni caelestis.

¶ 3 Præt. Baptizati adhuc sunt obnoxii morti & alii poenitentiis, ut supra dictum est, * sed nulli est apertus aditus regni caelestis, quandiu obnoxius est poena: sicut patet de his, qui sunt in purgatorio. non ergo effectus baptismi est apertio ianuæ regni caelestis.

SED CONTRA est, quod super illud Luc. 3. Apertum est celum, dicit glo. * Bede. uirtus hic baptismis ostendit, de quo quisque cum egreditur, regni caelestis ei ianuam aperit.

RESPON. Dicendum, quod aperire ianuam regni caelestis, est amouere impedimentum, quo quis impedit regnum caeleste introire. Hoc autem impedimentum est culpa & reatus poena. Ostensum est autem supra, * qd per baptismum omnis culpa, & omnis reatus poena tollitur. unde consequens est, quod effectus baptismi sit apertio ianuæ regni caelestis.

AD PRIMVM ergo dicendum, quod baptismus intantum aperit.

* Super Questionis sexagesimænona Articleum septimum.

I N quaestione 69. primis septem articulis nihil occurrit scribendum, nisi pro septimo articulo notandum, quod aperire ianuam regni caelestis, per se primo est effectus moris Christi: attributum autem baptismi, eo quod in sua institutione coeli aperti leguntur: & quia sacramentum est inchoans, quo ad vim obligatam a morte Christi. & quia sufficiunt causa aperitionem coeli cuiilibet baptizato: dum tollit omnem culpam. & personam tam personam quam naturam, non statim asequendo totū tuū effectum, sed tempore congruo, ita quod (vt in articulo tertio patet) sicut virtute baptismi auferentur a iustis in resurrectione omnes penitentes, ita virtute baptismi aperitur ianua coelestis, tempore conguo exhibitura ingressum: * qd propterea baptizari ante mortem Christi, non nisi post Christi mortem ingressi sunt regnum coelorum. Et hoc vocat Auтор habere certam spem de introitu coeli, & in hoc præminalbat baptizatus circumcisio: circumcisio enim non habebat virtutem tollendi omnem penitatem, quam habet baptismus: quamvis etiam dici possit, quod baptismus ante mortem Christi, quia imperfecte configurabat morti Christi (utpote configurans Christo mortuo non in re, sed in fide) ita etiam imperfecte aperiebat celum, ut littera responforis ad secundum sonat.

ar. 3. huic

Beda Luc. 3. in c. 10. fecit dum suum ordin. tom. 25

ar. 1. & 2. huic ius q. 9.

¶ Et

QVAEST. LXIX.

Tet hæc sint dicta p
dignitate baptismi:
quantum enim spe-
rat ad euentum, Chri-
sto mortuo patuit ia-
nua cælestis rapti-
zato quā circunciso.

in fide credentium, baptisimus proportionaliter
causabat ianuæ apertione, non quidem in re, sed
in spe: baptizati enim tunc decedentes, ex certa spe
introitum regni cælestis expectabant.

AD TERTIVM dicendū, q̄ baptizatus non est ob
noxiis morti, & poenitentib⁹ uitæ præsentis, pro
pter reatum personæ, sed propter statum naturæ:
& ideo pp̄ hoc non impeditur ab introitu regni
cœlestis, qñ anima separatur a corpore permortæ,
quasi iam per soluto eo, quod naturæ debebat ur.

T Super Questionis
sexagesimænona Ar-
ticulūm octauum.

Nart. 8. aduerte. Au
torem in art. 3. reci
tatiue loqui de lepra
Constantini: dico au
tem hoc, quia nullus
auctoritate constat,
Constantinum mun
datum a lepra in ba
ptismo: tum quia ge
sta Syluestri (ex quib⁹
hoc uidetur ha
beri) incertum habet
Auctorem, ut patet in
cap. sancta Romana
diff. 15. tum quia nul
lus sive Christianus,
sive gentilis histori
cus inueniunt hoc scri
psisse, ut restatur Pla
tinæ in vita Marci Pa
pæ: tum præcipue, q̄a
Ambroſii auctoritas
obſta, dum in orati
ne de obitu Theodore
ſi expreſſe dicit,
Constantinum in ult
imis conſtituum ba
ptizatum fuisse, quod
longe diſtab ab hoc,
ſcilect q̄ in princ
pio ſuæ conuerſionis
fuerit baptizatus. Et
propterea narratio
de lepra Constantini
non est assertiue pro
banda.

T 3 Præt. Per baptismum confe
runtur homini gratia & uirtutes:
sed quidam post baptismum ui
dentur habere maiorem gratiam,
& perfectiorem uirtutem, quā
alii baptizati. non ergo bapti
mus habet æqualem effectum
in omnibus.
T 4 Præt. Natura perficitur per
gratiā, ſicut materia per formā:
ſed forma recipitur in materia
ſecundum eius capacitatē. cū
ergo in quibusdam baptizatis
etiam pueris, ſit maior capacitas
naturalium quā in aliis, uide
tur quod quidam maiorem gra
tiam conſequantur, quā alii.

T 4 Præt. Quidam in baptismō conſequuntur nō
ſolum ſpiritualem ſalutem, ſed etiam corporalem:
ſicut patet de Constantino, qui in baptismō mu
natus est a lepra: non autem omnes infirmi corpo
ralem ſalutem conſequuntur in baptismō. bapti
mus ergo non habet æqualem effectum in omnibus.

SED CONTRA eſt, q̄ dicitur Ephes. 4. Vna fides,
unum baptismus. uniformis autem cauſæ eſt unifor
mis effectus. ergo baptismus habet æqualem effec
tum in omnibus.

RESPON. Dicendum, q̄ duplex eſt effectus ba
ptismi, unus per ſe, & alijs per accidens. Per ſe qui
dē effectus baptismi, eſt id, ad quod baptismus eſt
inſtitutus, ſcilect ad regenerandum homines in
ſpiritualem uitam: & hunc effectum equaliter fa
cit in oībus, qui equaliter ſe habet ad baptismū. un
us per ſe, & alijs per accidens.

rit baptizato ianuam regni cele
ſis, in quantum incorporat eū
passioni Christi, uirtutem eius
homini applicando.

AD SECUNDVM Dicendū, q̄
quando paſſio Christi nondum
erat realiter perfecta, ſed ſolum
in fide credentium, baptisimus proportionaliter
cauſabat ianuæ apertione, non quidem in re, ſed
in ſpe: baptizati enim tunc decedentes, ex certa ſpe
introitum regni cælestis expectabant.

AD TERTIVM dicendū, q̄ baptizatus non eſt ob
noxiis morti, & poenitentib⁹ uitæ præsentis, pro
pter reatum personæ, ſed propter ſtatū naturæ:
& ideo pp̄ hoc non impeditur ab introitu regni
cœlestis, qñ anima separatur a corpore permortæ,
quasi iam per ſoluto eo, quod naturæ debebat ur.

ARTICVLVS VIII.

Vtrum baptismus habeat in omnibus
æqualem effectum.

AD OCTAVVM ſic proceditur.
Videtur, q̄ baptismus non
habeat in omnibus æqualem effec
tum. Effectus enim baptismi
eſt remissio culpa: ſed in quibus
dam plura peccata tollit, quā
in alijs. nam in pueris tollit ſolū
peccatum originalē, in adulitis
autem etiam peccata actualia, in
quibusdam plura, in quibusdā
nero pauciora. non ergo equalē
effectū habet baptismus in om
nibus.

T 3 Præt. Per baptismum confe
runtur homini gratia & uirtutes:
ſed quidam post baptismum ui
dentur habere maiorem gratiam,
& perfectiorem uirtutem, quā
alii baptizati. non ergo bapti
mus habet æqualem effectum
in omnibus.

T 4 Præt. Natura perficitur per
gratiā, ſicut materia per formā:
ſed forma recipitur in materia
ſecundum eius capacitatē. cū
ergo in quibusdam baptizatis
etiam pueris, ſit maior capacitas
naturalium quā in aliis, uide
tur quod quidam maiorem gra
tiam conſequantur, quā alii.

T 4 Præt. Quidam in baptismō conſequuntur nō
ſolum ſpiritualem ſalutem, ſed etiam corporalem:
ſicut patet de Constantino, qui in baptismō mu
natus eſt a lepra: non autem omnes infirmi corpo
ralem ſalutem conſequuntur in baptismō. bapti
mus ergo non habet æqualem effectum in omnibus.

SED CONTRA eſt, q̄ dicitur Ephes. 4. Vna fides,
unum baptismus. uniformis autem cauſæ eſt unifor
mis effectus. ergo baptismus habet æqualem effec
tum in omnibus.

RESPON. Dicendum, q̄ duplex eſt effectus ba
ptismi, unus per ſe, & alijs per accidens. Per ſe qui
dē effectus baptismi, eſt id, ad quod baptismus eſt
inſtitutus, ſcilect ad regenerandum homines in
ſpiritualem uitam: & hunc effectum equaliter fa
cit in oībus, qui equaliter ſe habet ad baptismū. un
us per ſe, & alijs per accidens.

ARTIC. VII. ET IX.

de quia omnes pueri equaliter ſe habent ad bapti
ſum (quia non in fide propria, ſed in fide ecclæſie
baptizantur) omnes æqualem effectum percipiunt
in baptiſmo. Adulti uero, qui per propriam fidem
ad baptiſtum accedunt, non equaliter ſe habent
ad baptiſtum: quidam enim cum maiori, quidam
cum minori deuotione ad baptiſtum accedunt:
& ideo quidam plus, quidam minus de gratia no
uitatis accipiunt: ſicut etiam ab eodem igne accipit
plus caloris, qui plus ei appropinquit: licet ignis
quantum eſt de ſe, equaliter ad omnes ſuum calo
rem effundat. Effectus autē baptismi per accidens,
eſt ad quem baptismus non eſt ordinatus, ſed diui
na uirtus, hoc in baptiſmo miraculoſe operatur: ſi
cut ſuper illud R. O. 6. ut ultra non ſeruamus pecca
to, dicit gl. * Non hoc praefatur in baptiſmo, niſi
forte miraculo inciffabili creatoris, ut lex peccati,
qua eſt in membris, proſtris extinguitur. & tales
effectus non equaliter ſuſcipiuntur ab omnibus
baptizatis, etiam ſi cum equali deuotione accedat:
ſed diſpensantur huicmodi effectus, ſecundum or
dinem prouidentiæ diuinæ.

AD PRIMVM ergo dicendum, quod minimi gra
tia baptismalis ſufficiens eſt ad delendum cuncta
peccata, unde hoc non eſt proper maiorem effica
ciam baptismi, quod in quibusdam plura, in qui
busdā autem pauciora peccata ſoluit: ſed proper
conditionem ſubiecti, quia in quolibet ſoluit quo
cumque inuenierit.

AD SECUNDVM dicendum, quod hoc, quod in
baptizatis maior, vel minor gratia appetat, potest
dupliciter contingere. uno modo, quia unus in ba
ptiſmo percepit maiorem gratiam, quam alius, pro
pter deuotionem maiorem, ut dictū eſt: * alio mo
do, quia etiam ſi equalē gratiam percepiant, non
equaliter ea utuntur: ſed unus studiosius in cap
ſici, alius per negligentiā, gratia Dei deſtituit.

AD TERTIVM dicendū, q̄ diuerſa capacitas natu
ralium in hominibus, non eſt ex diuerſitate mētiſ,
qua per baptismum renouatur, cum omnes homi
nes eiusdem ſpeciei existens, in forma conueniant,
ſed eſt ex diuerſa diſpoſitione corporum. Secutus aut
em eſt in angelis, qui diuerſant ſpecie: & ideo an
gelis dantur dona gratuita, ſecundum diuerſam ca
pacitatem naturalium: non d autem hominibus. D. 316.

AD QUARTVM dicendum, quod sanitas corpora
lis non eſt per ſe effectus baptismi: ſed eſt quoddā
miraculosum opus prouidentiæ diuine.

ARTICVLVS IX.

Vtrum ſicilio impedit effectum ba
ptismi.

AD NONUM ſic proceditur.
Videtur, quod ſicilio non
impedit effectum baptismi. Di
cit enim Apoſtolus Gal. 3. Qui
cumque in Christo baptizati e
ſtis, Christum induiuitis: ſed om
nes qui baptismum Christi fuſci
piunt, baptizantur in Christo. ergo
omnes induiuit Christum, quod eſt
percepere baptismi effectum: & ita ſicilio non impedit
baptismi effectum.

T 2 Præt. In baptismō operatur
uirtus diuina, qua potest uolūta
tem hominis mutare in bonū:
ſed effectus cauſe agētiſ nō po
nit. Senſus in pri
mis conclusionis eſt,
non de euentu, ſed
de effectu baptismi
recedente fictione.
quod ideo notan
dum eſt: quoniam non

T Super Questionis
sexagesimænona Ar
ticulūm nonum &
decimum.

I Narrat. 9. & 10. 4. 4. q. 1. ad
multa dicenda ſunt t. 1. q. 1. ad
specialiter per do
& q. 1. ad
etra decimi. Epiph. 1. q. 1. ad
mo de fenſu con
clusionis, ſecundo
de neceſſitate, ter
tio de modo apud
Auctorem, quarto
de ratione illius mo
di, & de numeris com
parabiliſ aliis mo
dis. Senſus in pri
mis conclusionis eſt,
non de euentu, ſed
de effectu baptismi
recedente fictione.
quod ideo notan
dum eſt: quoniam non

non tractatur hic, an recedente fictione, baptizatus fiat illius regni, confundatur remissionem: nullus enim dubitat de hoc evenientibus: sed tractatur, an in tali casu ex iure baptismi consequatur baptizatus remissionem &c. & hic est sensus conclusionis. Necessitas autem talis assertio est duplex. Prima, est auctoritas Augustini in libro de baptismō, relata & a Magistro sent. in 4. dist. 4. & a Gratiano de conferentia, dist. 4. cap. unic. valet, & habetur in hac litera, Tunc valet incepit ad salutem baptismū, &c. Vt exprefse Augustinus baptistū ipsum valere ad salutem, recedente fictione, si donec licet glorificari contra testimoniū dicas oportuit. Secunda, est ratio ex p̄dō originali sumptuā peccatum originale nec tempore baptismū, neque polita virtute baptismū remittuntur. Et probatur sequela: quia non aliud a Christo institutum est remedium ad remissionem peccati originalis, nisi baptismus, ergo nullum vel postea inter filios adoptionis et baptismalis gratia deit, docuit Augustinus baptismū recedente fictione valere ad salutem. Quam doctrinam doctores posteriores adeo sunt venerati, & comp̄xi ut non horruerint multas inde consequences difficultates: & inde fateantur baptizatum fide non opponere confiteri recedente fictione de peccatis commissis ante baptismū. Augustini ergo tam fulceps auctoritas necessaria. Modus, quo hoc fieri. Auctor tenet in hac litera, non est ille qui sibi attribuitur: quem ipse olim in 4. sent. dist. 4. q. 3. artic. 4. renuntiavit ibi siquidem opinatur est fieri hoc: quia character manebat disponens ad gratiam: hic autem opinatur hoc fieri, quia character ut forma substantialis manet, & gratia substantialis impedimento, quasi proprius effectus consequitur, ut patet in litera.

Vbi sunt duas difficultates, una ad hominem, & altera ad rem. Ad hominem quidem, quia Auctor superior tractans de charactere, posuit ipsum esse dispositionem remote ad gratiam, & non formam, ex qua fluit gratia, vnde & polutum in genere potest, & subiectum in intellectu: ex quo non est nata fluorescens in essentia animae. Ad rem vero, quoniam character non habet ad gratiam, ut forma ad consequens proprium: sed post gratiam est forma, ad quam comitatur mediante sacramento character, & eminentioris ordinis confat, esse gratiam (qua diuinus fumus nature conforstes) quam character communis bonis & malis.

Ad diuidendam horum, sciendum est, coactum suisse Auctorem ad hunc modum, ut salvaret Augustini doctrinam, cum communī doctrina de causitate sacramentorum: non videatur auctor intelligi rem aliquam, postquam desit esse, habere suum effectum, nisi aliqualiter res illa remanerit: videmus nam in his quo proficiuntur, tandem durare motu profectionum, quādiū nō prouincient aliquo modo manet sine in aere, sine in corpore profectionib⁹. referat ad propositum. Similiter videmus postulamus ideo genitos mortuo parte, quia semper patris regnus in materno vtero: & sic de aliis, vnde cum baptismus definit esse peracto sacramento, & tunc propter fictionem in baptismū non valeat ad salutem, & inde ad duos annos recedente fictione valeat idem baptismus ad salutem (quod nihil aliud est, quam conferre illam remissionem, quam fictio impe-

davit tunc fieri: hoc enim significat baptismū valere ad salutē) consequens est, quod baptizatus aliquo modo remaneat, tēu aliquid habeat aut relinquat manens, ratione cuius valorem seu effectum consequatur post biennium. Hac necessitate iatis facie di hominibus more humano, compellus Auctor accommodatioē in tunc hanc similitudinariam, quam in litera habes, adiunxit:

Vnde non oportet laborare ad salvandum hunc pro-cessum prop̄m, seu ex propriis: sed intelligi dupliciter. uno modo

in Christo, id est in Christi conformitate, et sic quicunque ba-

ptizantur in Christo, conforma-

ti ei perfidē, & charitatem, in-

duunt Christum per gratiam. alio modo, dicuntur aliqui ba-

ptizari in Christo, in quantum accipiunt sacramentum Christi.

& sic oēs induunt Christū per configura- tionē characteris, nō autem per conformitatē gratiae.

Ad SECUNDUM dicendū, q̄ quando Deus voluntatem ho-

minis de malo in bonum mutat, tunc homo non accedit fi-

cietus: sed non semper hoc Deus facit, nec ad hoc sacramentum ordinatur, ut de ficto fiat aliquis

non fictus, sed ut non fictus aliquis accedens, iustificetur.

Ad TERTIUM dicendū, q̄ ficitur aliquis ex eo, q̄ demon-

strat se aliquid uelle, qd nō uult.

Quicumque autē accedit ad ba-

ptismū, ex hoc ipso ostendit se

motum fuisse, habentur propter remansionem formæ, ad quam

nata erant sequi, ita in supernaturalibus sacramenti baptis- mī, cum generatur Christianus quo ad eis de familia Christi fe- scipit, per baptismū characterem, ut forma que constituitur

in tali esse: nam character formaliter homo est Christianus re-

ligionis membrum, est de familia Christi, & ad huiusmodi for-

mam natum est ex diuina largitatis ordine consequē insuffio-

nem gratia remisit omnis culpa, & omnis poena, nisi obex

fictio obsterit, & properecessante fictione, sequetur in-

fuſio gratia remisit omnis culpa & poena, propter presentem for-

man characteris, ad quem secundum ordinem diuina largita-

tis nata est sequi insuffio gratia baptismalis. Tenet itaque char-

acter utrumque locum, & dispositionem & formam, diversimode

considerato baptismatē: nam baptismus inquantum generati-

us est filiorum aoptionis, gratiam habet pro principali effec-

tu formā: inquantum vero generatus est Christiani (hoc

est membris Christianis religionis seu familiæ) habet pro prin-

cipali effectu characterem: qui pro eo, quod infallibili ordine

annexam habet gratiam, si fictio non impedit, & recedente fi-

ctione annexi sibi uendica: gratiam, forma substantiali assimiliatur. Pro eo uero, quod amēxio gratiae nouam exigit principi-

alis agentis insuffionem, recedente fictione, dispositioni magis af-

similatur, que secundum infallibilem causarum ordinem cessa-

te impedimento, ad terminum dicitur. Vnde vanā uidetur foli-

cudo querentium, quid aut quomodo operetur character rec-

edente fictione ad gratiam baptismalem.

Et ex his partē solutio difficultatum motarum, tam ad homi-

nem, quam ad rem. Et quarto loco propositum expeditum si- mul est. De quinto autem perranfeundum uidetur: quoniam in foliis verbis diffensio forte est inter diuersos doctores: nul- lum enim puto sanz mentis apud se credisse, gratiam cessa-

te fictione comitari characterem, sine noua Dei actione gratia

baptismalis insuffia.

In responsione ad secundum, & tertium aduertendum est, in

fictio baptizatus, inueniri diueriorum temporum peccata, scilicet

peccata praesentia, & futura, & praesentia inueniri dupliciter

intel-

QVAEST. LXIX.

XIXI ARTIC. X.

intelligi, vel proper
perseuerantiam ma-
culæ, aut actualis
commissionis seu o-
missionis simul cum
baptismo, vel pro-
pter ipsum impedire
faciam, efficiam.
Inter quæ tanti re-
fert, quod soli filio
(qui nihil a-
jud uideat quam
impeditio grata)
per presentationem de-
lenda est, cum pec-
catus commissus post

ARTICVLVS IX.
*Vtrum fictione recedente, baptismus
suum effectum consequatur.*

ra, dicens, Et etiam fons existet.

AD DECIMVM sic proceditur.
Videtur, quod fictione recorde
nte, baptismus suum effectum
non consequatur. Opus enim
mortuum, quod est sine charita
te, non potest unquam iustificare
sed ille qui factus accedit ad
baptismum, recipit sacramentum
sine charitate. ergo numquam
potest iustificari hoc modo, ut
gratiam conferat. B. 201. 125
T2 Pret. Fictio vñ esse fortior q[uod]q[ue]
baptismus, cum impedit eius
effectum; sed fortius non tolli-
tur a debiliiori. ergo peccatum
fictionis non potest tolli per ba-
ptismum fictione impeditum.
& sic baptismus non conseque-
tur suum effectum, qui est re-
missio omnium peccatorum.

¶ 3 Pr̄t. Contingit quod aliquis
fīcte accedat ad baptīsum, &
post baptīsum multa peccata
committat, quā tamen per ba-
ptīsum non tolluntur: quia
baptīsum tollit peccata preteri-
ta non futura, ergo baptīnus
talis, numquam consequetur
suum effectum, qui est remissio
omnium peccatorum.

SED CONTRA est, qd Aug. *
dicit in lib de baptismo, tunc ua-
lere incipit ad salutē baptismus,
cum illa fictio ueraci confessio-
ne recesserit, quæ cordē in mali-
tia uel sacrilegio perleuerante,
peccatorum ē ablutio nē non
finetur fieri.

RESPON. Dicendum, quod (sicut supra dictum est) baptis-
mus est quedam spiritualis rege-
neratio, cum autem aliquid ge-
neratur, simul cum forma reci-
pit effectum formæ, nisi sit ali-
quid impediens, quo remoto
forma rei generata perficit suu
effectum: sicut simul cum cor-
pus graue generatur, mouetur
deorsum, nisi sit aliquid prohibi-
tum, quo remoto statim incipit

Fmoueri deorsum. Et similiter quando aliquis baptizatur, accipit characterem, quasi formam, & consequitur proprium effectum, qui est gratia remittens omnia peccata. Impeditur autem quandoque per fictionem: unde oportet quod remota eaper penitentiam, baptismus statim consequatur suum effectum.

Et ad primum ergo dicendum, quod sacramentum baptismi est opus Dei, & non hominis: & ideo non est mortuum in facto, qui sine charitate baptizatur.

Fque simul medium recurrere: quia credimus precedentem peccata remitti, quo ad culpam, & poenam totaliter (non enim continet gratia baptismalis) fictionem uero cum posterioribus peccatis remitti quidem que ad culpam, quo ad penam uero non, nisi quantum sacramento penitentie remittitur. Vnde appareat falsitas, allegata super-

GAD SECUNDVM dicendum, p
fictio non remouetur per baptis-
tum, sed per penitentiam subse-
quentem, qua remota, baptism⁹.

autem culpam, & reatum omnium peccatorum precedentium baptismum, & etiam simul existentium cum baptismo, unde

August. * dicit in lib. de baptismo: Soluitur hesternus dies &c.

Circa quest. 70. &c.

71. nihil scribendum uidetur nisi in

baptismum, & in baptismo: de- his, quæ dicuntur in
incepit autem continuo reus es arti 3: de causalitate

1. In p[ro]posito continuo iei[us] ei-
se int[er]cipit. & sic ad baptismi effe-
ctum consequendum concur-
rit baptismus & penitentia; sed

primum est circa a-
petitionem sensuum
per exorcismos ba-
ptismales . Secun-

AD TERTIUM dicendum, quod effectus baptismi non est tollere peccata futura, sed presentia vel

peccata futura, sed preuentia del
praterita. & ideo recessente fi-
ctione, peccata sequentia remit-
tuntur quidem, sed per penitentia-
m non per baptisma. Vnde
quod operatio conser-
uationis gratiae
baptismalis. Pri-
mum enim intelligo
non sic, quod exor-
bitus minus in

Itrans, nos per baptismum. Unde non remittuntur quantum ad totum reatum, sicut peccata precedentia baptismum.

QVAESTIO LXX.

**De circumcisione, qua precessit baptis-
mura, in quatuor articulos diuisa.**

DEINDE considerandum
est de preparatoris ad
baptismum. Et primo
de preparatore quod
per intellectum affec-
tionem animam per exorcismum im-
peditur, ne scilicet

X præcessit baptismum, idest, de circuncisione. Secundo, de preparatoris, qua concordantia ob infectas interiores animæ partes præcludat illas ad sentiendum spiri-

CIRCA PRIMUM CONCURRENTE QUAE
paratolis, quæ concurreunt illi-
mul cum baptismo, s. de cate-
chismo & exorcismo.

CIRCA primi qui queruntur qua-
tuor.
TPrimo , Vtrum circuncisio
fuerit preparatoria & figura;

¶ Secundò De institutione ipsius

Tertio, De ritu eius.
Quarto, De effectu ipsius.